

İhracat Götürü Gider İndirimi “Beyanname Üzerinden Yapılan ve Harcama Koşulu Bulunmayan” Bir İndirim Olmaya Devam Ediyor Mu?

Uyuşmazlık Konusu

GVK Madde 40/1'de yer alan parantez içindeki "İhracat, yurt dışında inşaat, onarma, montaj ve taşımacılık faaliyetlerinde bulunan mükellefler, bu bentte yazılı giderlere ilaveten bu faaliyetlerden döviz olarak elde ettikleri hâsılâtın binde beşini aşmamak şartıyla yurt dışındaki bu işlerle ilgili giderlerine karşılık olmak üzere **götürü olarak hesapladıkları** giderleri de indirebilirler" hükmünde öngörülmemiş olmasına rağmen, 7 Mart 1996 tarihli Resmi Gazete'de yayınlanan 194 No.lu GVK Genel Tebliği ile belirlenen, "bu giderin matrahtan düşülebilmesi için fiilen bir harcama yapılmış olması gerektiği" şeklinde özetlenebilecek belirlemesi, sözkonusu götürü giderin hangi koşullarda matrahtan indirilebileceği meselesi uyuşmazlığın konusunu oluşturuyor.

Gelir İdaresi Başkanlığı; "194 No.lu GVK Genel Tebliğinde, sözkonusu götürü giderin matrahtan indirilebilmesi için harcamanın yapılmış, işletme malvarlığında azalma meydana gelmiş olması gerektiğini, bu koşulu sağlamayan götürü giderlerin sadece beyanname üzerinden kanuni oran dikkate alınmak suretiyle hesaplanamayacağını" iddia etmiştir.

Bu doğrultuda; "kanunda yer almayan ve 194 No.lu GVK Genel Tebliği ile getirilen bu "ilave" koşulların; bu düzenlemenin gider yapılmasının değil, belge temininin bir istisnası olduğu ve bu nedenle gider yapılmamış ise artık belge temin edilip edilemediği noktasına gidilmesinin olanağı olmadığı, beyanname üzerinden binde

beş oranında yapılacak otomatik indirim bir indirim müessesesi olmaktan çıkıp ekonomik yaklaşım ilkesi uyarınca fiilen bir istisna müessesesine dönüşeceği, bunun da Kanunun ruhuna ters düşeceği, nitekim düzenlemenin istisnalar içinde değil de indirimler içinde yapılmış olmasının da bunu teyit ettiği, harcama yapılması koşulunu dikkate almayan Kanuni düzenlemenin özensizlik kurbanı olduğu, bu düzenlemenin suistimale açık bir düzenleme olduğu, bu uygulamanın bir istisna uygulaması olmadığı, binde beş oranının bir üst sınır olmasından ve gerçek harcama tutarını götürü kayda olanak vermesinden anlaşıldığı" görüşleri ileri sürülüyor.

Mükellefler ise; "GVK Madde 40/1'de yer alan düzenlemenin ihracatı teşvik amacıyla getirilmiş bir vergi düzenlemesi olduğu, Kanunda bu imkândan yararlanmak için bir harcama yapılması koşulunun bilinçli olarak getirilmediği, bir istisna değil götürü gider indirimi ihdas edilmiş olduğu, düzenlemenin Kanundaki yerinin bilinçli seçilmiş olduğu, ortada özensiz, bilinçsiz, hatalı

bir düzenleme olmadığı, lafzı ve ruhuyla hukuka uygun bir düzenleme yapılmış olduğu, yapısı "götürü" olan bir giderin "gerçek harcamaya dayandığına ilişkin muhasebe kaydının" sıhhati ve kontrolü zaten beyhude bir çabadır, bu kaydın düşülmesi tıpkı binde beş oranındaki giderin götürü olduğu gibi bir "kabul"den kaynaklanır, bu konuda ısrar edilmesinin fiili yararı yoktur, yapılan harcama zaten tevsik edilebiliyor ise giderin götürü olmasına gerek yoktur, mükellefe "harcamayı tevsik etme ama harcama yapıldığını tevsik et"

Detaylı bilgi için:

Çetinkaya Hukuk Ofisi |
www.cetinkaya.av.tr

Tel: +90 212 212 99 55
Fax: +90 212 212 79 71
Mecidiye Cad. Cevher Apt.
No: 3/6 Mecidiyeköy
34387 Şişli – İstanbul

Av. Oğuz ÇETİNKAYA |
oguzcetinkaya@cetinkaya.av.tr

Stj. Av. Ali Özgür KARA |
aliozgurkara@cetinkaya.av.tr

<https://www.facebook.com/CetinkayaHukukOfisi>

http://www.linkedin.com/company/cetinkaya-law-office?trk=hb_tab_compy_id_2305449

demek anlamlı ve tutarlı değildir” savunmalarını ileri sürüyorlar.

Yargı Kararı ve Uyuşmazlığın Akıbeti

Bu uyuşmazlıkta Vergi Mahkemeleri, mükelleflerin dava nedenleri doğrultusunda, davaların kabulü yönünde (mükellefler lehine) karar verdiler ve Danıştay 3. ve 4. Daireleri de bu kararları onadılar. Ancak, İdare bugüne kadar 194 No.lu GVK Genel Tebliği ile ortaya

koyduğu “fiili harcama koşulu” görüşünden vazgeçtiğine dair bir açıklama yapmadı. Her ne kadar mükellef lehine verilmiş olan kararlar istikrar kazanmış gibi görünse de bu durum İdarenin duruşunu değiştirmedir. İdarenin bu kararlı duruşu, konunun burada kapanmadığını, ihtilaf yaşamak istemeyen, risk almak istemeyen mükelleflerin İdare’nin görüş ve yaklaşımını dikkate almadan hareket etmemeleri gerektiğini düşündürüyor.